

General | | Actualitzat el 22/10/2021 a les 07:47

No cal que sigui entremaliat o mogut perquè tingui un trastorn del neurodesenvolupament

Si Edison hagués estat obligat a estar 10 anys assegut a una cadira segurament no hagués estat tan bon inventor

[inicicentrareport]Els factors psicobiològics, en particular, els **Trastorns del Neurodesenvolupament reversibles** (TDAH, dislèxies, disgrafies, trastorns del llenguatge i de la comunicació, etc.) determinen el fracàs escolar.

No, no són ni les famílies, ni les escoles, ni els barris, que sí que tenen importància en com evolucionen aquests trastorns, però no en són l'origen. Així ho determina l'estudi liderat pel Dr. Miquel Casas, director del programa de recerca de "SJD MIND Escoles" l'Hospital Sant Joan de Déu.

"Els grans aventurers, emprenedors i inventors de tota la història molt sovint eren persones amb TDAH. Si ara tinguéssim aquí a Carlemany seria **TDAH** amb **dislèxia**, Edison, Agatha Christie , John Lennon també serien diagnosticats de Trastorns del Neurodesenvolupament"; ens explica el doctor.

Els estudis indiquen que els trastorns del neurodesenvolupament afecten aproximadament a un 20% de la població de tots els països del mal anomenat "primer món". Es considera que ve lligat al desenvolupament de l'espècie humana. Comporten dificultat d'aprenentatge escolar, impulsivitat, una gran creativitat, capacitat d'arriscar-se i de vegades violència. "Al paleolític aquests trastorns probablement servien per fer més coses que individus sense cap patologies no feien. Podien defensar millor els poblats i tribus, proporcionar-los aliments quan escassejaven o emprendre solucions creatives", explica Casas.

Si Edison hagués estat obligat a estar 10 anys en una cadira a l'escola segurament no haguera estat bon inventor

Segons diu des de la meitat del s.XX, amb l'escolarització obligatòria, tenir algun tipus d'aquests trastorns ha representat un hàndicap. "Actualment **8 de cada 10 infants i adolescents amb algun tipus de trastorn no estan diagnosticats ni tractats**. Aquesta és la causa principal de l'elevat fracàs escolar a Catalunya i de problemes de conducta".

A Catalunya hi ha aproximadament, **950.000 infants a primària i ESO**, sense comptar ni segon cicle ni batxillerat. Això vol dir que n'hi ha uns 190.000 amb problemes del neurodesenvolupament. Si el Departament d'Educació ens diu que hi ha **un 17% de fracàs escolar a Catalunya**, es a dir que no els hi donaran la ESO, això comporta uns 160.000 alumnes que pateixen sense saber que els hi passa... Tant ells com l'escola com les seves famílies.

"Això és el que comporta el 17% de fracàs escolar. Hi haurà 140.000 nens i nenes que no els donaran l'ESO. Molt probablement, **la majoria d'ells si no estan tractats quan tinguin 15 anys entraran en un quadre ansiós i depressiu**. La família i la societat no els entén. Proven la marihuana i veuen que els proporciona tranquil·litat perquè és un gran ansiolític, però és fatal per la concentració. Comencen a fumar, van fent una marginació i acaben amb fracàs i abandonament escolar", afirma el doctor.

"No és un problema de motivació. És que el cervell els funciona diferent que a la resta i avui dia aquesta societat exigeix que et passis 10 anys amb moltes hores assegut en una cadira estudiant un currículum concret", explica.

La majoria de trastorns són reversibles quasi al 100%

La majoria de trastorns són altament reversibles. "Per això calen diners, perquè la gran majoria, a excepcions de casos molt greus no es tracten a la pública. Oi que la sanitat pública cobreix quan tens un mal de panxa? Per què no cobreix també quan tens algun trastorn de neurodesenvolupament?" es pregunta el doctor.

"Hi ha el mateix nombre d'infants amb dislèxia o hiperactivitat a Pedralbes que a Nou Barris. Què passa? Que un diagnòstic val entre 600-1000 euros, i a banda has de sumar el tractament. Hi ha un problema d'inequitat econòmica, i aleshores la percepció social davant d'aquests fets considera que les escoles d'alguns barris són dolentes, i no és així", explica.

"Ens gastem els diners amb centres de "segones oportunitats", quan el 80% dels nanos que hi van tenen algun tipus de trastorn i ja és massa tard. El que s'hauria de fer és invertir a detectar-los i tractar-los. Així evitaríem el fracàs escolar", afirma.

Si no es tracten, fracassen. Si es tracten poden ser brillants

"La gran part dels infants amb TDAH i Trastorns del Neurodesenvolupament, si no es tracten, fracassen. Si es tracten, poden arribar a ser brillants", assegura el doctor. Tot plegat repercuteix al llarg de la vida.

Casas i el seu grup, a l'Hospital Vall d'Hebrón, va elaborar un altre estudi sobre els conductors que els havien retirat el carnet de conduir: "Tenien 5 vegades més TDAH que no pas la població en general. També passa a les presons. Un 30% de persones que són a la presó tenen algun tipus de trastorn del neurodesenvolupament, que ben diagnosticats i tractats els hagués evitat la presó".

Segons explica les famílies fan el que poden, i a les escoles també. "La majoria d'EAPs estan infradotats, molts són d'orientació psicodinàmica i es culpabilitza a les famílies i a les escoles. A més, si l'EAP va un dia a la setmana a un centre, quants infants pot visitar? El que ens diferencia de Finlàndia o els Països Nòrdics no és la qualitat de l'escola, sinó la bona gestió de casos d'alumnat amb trastorns del neurodesenvolupament", assegura.

Què passa actualment? Es rebel·len, hi ha baix rendiment escolar, es barallen, absentisme escolar... La solució? Segons Miquel Casas fer una escola inclusiva de veritat. "I fer una escola inclusiva no vol dir posar-los a tots juntets i que el/la mestre/a hi posi més dedicació. Això pot ser un gran desastre. El professorat no té capacitat de poder-ho controlar tot i automàticament baixarà el nivell del grup classe", explica. "L'escola inclusiva de qualitat pot ser un gran avenç, però necessita estar molt ben dotada de recursos".

"Hi ha d'haver suficient quantitat de personal tècnic que sense entrar directament a l'aula vagin conduint aquests nanos. **No cal que siguin nanos entremaliats ni moguts perquè tinguin TDAH o Trastorns del Neurodesenvolupament.** El que cal és una detecció eficaç, cap als 6 o 7 anys, i un tractament específic per poder revertir la situació i poder-los acompanyar a temps", conclou. [ficientrareport]